

Arrestnummer c/ 577 / 2018
Repertoriumnummer 2018 / 1806
Datum van uitspraak 23 mei 2018
Rolnummer 2017/BV/17

Urbanisatie
Kennisgeving Rea

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C4
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001157909-0001-0012-01-01-1

inzake

Het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD

met kantoren te

keuze van woonplaats doende bij zijn raadsman, mr. Annelies Verlinden, advocaat bij de balie Brussel, met kantoor gevestigd te 1050 Brussel, Louizalaan106

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Birgit Creemers loco mr. Annelies Verlinden, beiden advocaat bij de balie Brussel

tegen

453

1.

met zetel te

gekend onder het ondernemingsnummer

verwezene

vertegenwoordigd door Sophie Hellemans, advocaat bij de balie Antwerpen

454

2.

zaakvoerder

geboren te

op

wonende te

Turk

verwezene

vertegenwoordigd door mr. Joachim Douwen, advocaat bij de balie Turnhout, loco mr. Janick Dams, advocaat bij de balie Antwerpen

artikel 4.2.1.5°.a): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval,

namelijk op het terrein worden een honderdtal 20 en 40 voet containers opgesteld op minder dan 3 meter van de perceelgrens en gebruikt voor de opslag van allerhande materiaal en afvalstoffen, zoals afvalbanden, afgedankte ijskasten, gebruikte voertuigen en auto-onderdelen,

tevens gebeurt er opslag van bouw materiaal en afgedankte voertuigen of onderdelen in het kader van een onvergunde activiteit.

II. Tussen 6 juli 2013 en 1 juni 2015,

artikel 4.2.1.1°.a): het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie,

namelijk het bouwen links achteraan op het perceel van een opslagplaats in L-vorm tot tegen de perceelgrenzen met een oppervlakte van 240 m².

D. ...

E. ...

overgeschreven op het hypotheekkantoor van . op
ref. !

bedrag: 284,21 euro

hypotheekbewaarder (get) R. I

eigendomsakte verleden door notaris i te ,

2. **Bestreden beslissing**

PAGE 01-00001157909-0004-0012-01-01-4

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 19 december 2016 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC4, werd, na recht te hebben gedaan op strafrechtelijk gebied, onder meer als volgt:

...

Het optreden van de herstellvorderende overheid in stedenbouwwaken kan niet worden gelijkgesteld met het optreden van een burgerlijke partij zodoende de beklaagde niet kan worden veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding.

...

Beveelt lastens _____ en _____ dat met betrekking tot het perceel, gelegen te _____, gekadaastreerd als _____

_____ met een globale oppervlakte van 2ha 07a 29ca: het terrein in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld door de volgende aanpassingswerken uit te voeren, conform de herstellvordering van 18 december 2015 van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad _____ :

- afbraak van de opslagplaats met een oppervlakte van 240 m² links achteraan het perceel tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen;
- verwijdering van de containers;
- staking van het strijdig en gewoonlijk gebruik van de grond voor het opslaan van allerlei materiaal (onder meer bouw materiaal, gebruikte voertuigen zonder nummerplaat, auto-onderdelen en gebruikte autobanden) en verwijdering van dit materiaal en afvalstoffen.

Het herstel in de oorspronkelijke toestand dient te gebeuren binnen een termijn van zes maanden na het definitief worden van deze uitspraak.

Indien de veroordeling tot herstel en de stopzetting niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, worden _____ en _____ elk veroordeeld tot een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging.

Indien _____ en _____ in gebreke blijven het herstel zelf uit te voeren, wordt het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad _____ en de Stedebouwkundige Inspecteur gemachtigd om dit herstel uit te voeren op kosten van _____ en _____.

Wijst het anders en/of meergevorderde af.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 19 december 2016 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 16 januari 2017 door de eiser tot herstel tegen al de beschikkingen betreffende de rechtsplegingsvergoeding.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 16 januari 2017 door de eiser tot herstel (2X).

3. Rechtspleging voor het hof

3.1.

Op 22 februari 2017 werd door mr. Annelies Verlinden, advocaat bij de balie Brussel, raadsman van de eiser tot herstel, een verzoekschrift neergelegd op de griffie van het hof van beroep Antwerpen overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

De kennisgevingen van dit verzoekschrift neergelegd op 22 februari 2017 werden regelmatig gedaan op 23 februari 2017.

3.2.

Bij beschikking d.d. 18 oktober 2017 van de voorzitter van kamer C4 van dit hof werden conclusietermijnen bepaald en werd de zaak vastgesteld op de terechtzitting van 25 april 2018 om 15.00 uur.

De kennisgevingen van deze beschikking d.d. 18 oktober 2017 werden regelmatig gedaan op 19 oktober 2017.

3.3.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 25 april 2018.

- de eiser tot herstel het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd,
- de verwezene in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd.
- de verwezene in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid en de omvang van het hoger beroep

4.1. Ontvankelijkheid van het hoger beroep

1. De verklaring van hoger beroep van de eiser tot herstel het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD werd tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van de eiser tot herstel het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven zijn nauwkeurig.

3. Gelet op het bovenstaande is het hoger beroep van de eiser tot herstel het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD . ontvankelijk.

4.2. Omvang van het hoger beroep

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest is de rechtsmacht van het hof beperkt tot het al dan niet toekennen van een rechtsplegingsvergoeding aan de eiser tot herstel het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD .

5. Beoordeling ten gronde

5.1. De eerste rechter heeft overwogen dat het optreden van de eiser tot herstel het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD , als herstellende overheid in stedenbouwwaken, niet kan worden gelijkgesteld met het optreden van een burgerlijke partij, zodat de oorspronkelijke beklaagden/huidige verwezenen niet werden veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding aan de eiser tot herstel.

De eiser tot herstel vordert om de verwezenen wel degelijk te veroordelen tot een rechtsplegingsvergoeding, met name het basisbedrag voor niet in geld waardeerbare vorderingen, krachtens artikel 3 van het Koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de ereïonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat (B.S., 9 november 2007) vastgesteld op 1.320 euro. De eiser tot herstel doet dit met verwijzing naar artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek en naar de interpretatie van dat artikel volgens een aantal arresten van het Grondwettelijk Hof van 21 mei 2015.

De verwezenen hebben ter terechtzitting verklaard zich op dit punt te gedragen naar de wijsheid van het hof.

5.2. Het hof stelt vast dat huidige verwezenen door het Openbaar Ministerie rechtstreeks werden gedagvaard voor onder meer inbreuken op de artikelen 4.2.1.5°, a) en 4.2.1.1°, a) en het vroegere artikel 6.1.1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna "VCRO"). Inmiddels werd die laatste bepaling gewijzigd door de inwerkingtreding van de artikelen 15 en 30 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (B.S. 27 augustus 2014) waardoor de feiten vandaag strafbaar zouden zijn op grond van artikel 6.2.1 VCRO.

De eiser tot herstel het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD is in deze zaak opgetreden als herstellvorderende overheid. Het heeft immers een stedenbouwkundige herstellvordering ingeleid per brief van 11 februari 2016 aan het Openbaar Ministerie, na adviesverlening van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid en dit op grond van het vroegere artikel 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Inmiddels werd die laatste bepaling vervangen door artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening door de inwerkingtreding van artikel 55 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (B.S. 27 augustus 2014).

5.3. De rechtsplegingsvergoeding is volgens artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 162bis, lid 1 Wetboek van Strafvordering bepaalt voor de procedures gevoerd voor de politierechtbanken dat ieder veroordelend vonnis, uitgesproken tegen de beklaagde en tegen de personen die voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijk zijn, hen veroordeelt tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek. Artikel 194 Wetboek van Strafvordering bepaalt voor de procedures voor de correctionele rechtbanken dat over deze rechtsplegingsvergoeding wordt geoordeeld overeenkomstig artikel 162bis Wetboek van Strafvordering.

Er kan geen betwisting bestaan over het gegeven dat het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD *in casu* moet worden beschouwd als de in het gelijk gestelde partij aangezien de door haar ten aanzien van de verwezenen ingestelde herstellvordering gegrond werd verklaard door de eerste rechter.

Tot voort kort werd artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek echter zowel door het Grondwettelijk Hof als door het Hof van Cassatie zo geïnterpreteerd dat de herstellvorderende overheid, optredend in het algemeen belang, geen aanspraak kon maken op een rechtsplegingsvergoeding.

Met de arresten nr. , en van 21 mei 2015, die uitspraak doen over prejudiciële vragen, oordeelde het Grondwettelijk Hof echter uitdrukkelijk zijn rechtspraak over de verhaalbaarheid van de kosten en erelonen van advocaten in de geschillen voor de burgerlijke rechter tussen een overheid die optreedt in het algemeen belang en een particulier, in haar geheel te moeten heroverwegen.

Met de drie voormelde arresten heeft het Grondwettelijk Hof zich enkel uitgesproken over procedures voor de burgerlijke rechtbank. Het Grondwettelijk Hof heeft zich niet uitgesproken over de vraag of zijn gewijzigde zienswijze ook geldt voor de herstelvorderende overheid die zich voor de strafgerechten als een procespartij manifesteert.

Dit hof ziet echter geen redenen waarom de in de drie voormelde arresten gevolgde redenering niet ook zou gelden indien de herstelvorderende overheid zich voor het strafgerecht als een procespartij manifesteert.

Aan het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD kan derhalve de gevorderde rechtsplegingsvergoeding worden toegekend, waartoe de beklaagden hoofdelijk worden veroordeeld.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 44, 45, 50 van het Strafwetboek
- 1382 van het Burgerlijk Wetboek
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878
- 162bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1022 van het Gerechtelijk Wetboek
- 2 van het KB van 26 oktober 2007

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van het hoger beroep zoals hoger bepaald, als volgt:

Verklaart het hoger beroep van de eiser tot herstel ontvankelijk;

Hervormt het bestreden vonnis als volgt:

Veroordeelt de verwezenen hoofdelijk tot betaling aan het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD van een geïndexeerde rechtsplegingvergoeding van DUIZEND VIERHONDERDVEERTIG EURO voor de procedure in eerste aanleg en een geïndexeerde rechtsplegingvergoeding van DUIZEND VIERHONDERDVEERTIG EURO voor de procedure in hoger beroep;

Veroordeelt de verwezenen hoofdelijk tot de kosten van deze procedure in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 49,50 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C4, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

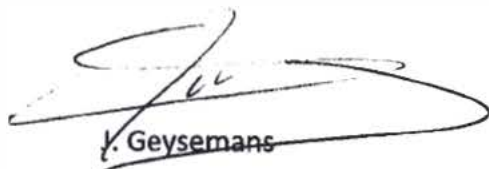
J. Daenen raadsheer

J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 23 mei 2018

uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

met bijstand van griffier J. Geysemans

J. Geysemans

J. Decoker

L. Knapen

J. Daenen

In de onmogelijkheid zijnde om te tekenen
(art. 195bis van het Wetboek van Strafvordering)

